

עת"א 31442/06/18 - עיקאב קאסם נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31442-06-18 קאסם(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותר	עיקאב קאסם (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר למתן חופשה חריגה על מנת להשתתף בחתונת אחותו.

לטענת העותר, התנהגותו בכלא תקינה, הוא עבר מספר קורסים ואף משמש כתומך. לטענתו, דחיית בקשתו לצאת לחופשה חריגה הינה שרירותית וללא כל הצדקה.

המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה מציינת, כי העותר הורשע בשלושה אישומים נפרדים בעבירות של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק ואיומים. זהו מאסרו הרביעי. תקופת המאסר היא ל-3 שנים. המשיבה מפנה לעמדת גורמי המודיעין המציינים כי התקבל חמ"ן שלילי המצביע על מסוכנותו של העותר כלפי אחר וכן קיימים מידעים על התנהגות חריגה וכוונות שליליות ועל כן, לא מומלץ להוצאתו לחופשה חריגה.

גם גורמי הטיפול מתנגדים בשל חוסר המוטיבציה של האסיר עד לתקופה האחרונה.

משטרת ישראל מתנגדת גם היא, לאחר התייעצות עם יחידת השטח, בציינה שמדובר בעותר אלים מאוד, כוחני ואימפולסיבי, שלוח רסן שאינו בוחל בדבר, נוהג להשתמש באלימות ובנשק חם כאשר הוא נקלע לקונפליקטים. דפוסי התנהגותו וסכסוכיו משליחים על עמדת המשטרה המתנגדת לחופשה.

במהלך הדיון הכחיש העותר את המיוחס לו ואת תוכן המידעים, שחלקם הוסברו לו גם על ידי קצין המודיעין. לאור הכחשתו הגורפת, התבקשה המשיבה להגיש תגובה משלימה. בתגובה המשלימה מציין קצין המודיעין שהוא מאשרר את כל המידע ומוסר שהוא אף ערך שיחה עם העותר במהלכה הודה העותר באירוע המתואר וכן הודה כי קילל ואיים.

המידע בעניינו הינו מוצלב ועל כן, היתה הצדקה לדחיית בקשתו.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור האמור בהודעה המשלימה אני מורה על דחיית הבקשה. יציאה לחופשה, גם לחופשה חריגה איננה זכות קנויה, אלא היא מסורה לשיקול דעת של הגורם המוסמך. בפקודת הנציבות שורטטו תנאי סף וקריטריונים למתן חופשה מיוחדת וביניהם תיפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר וכן מידת הסכנה הנשקפת לציבור מהאסיר במהלך החופשה. פקודת החופשות מוסיפה למשוואה נתון נוסף - היא מגדירה את השמירה על סדרי המשטר והמשמעת בבית הסוהר כאחת מתכליותיו של מוסד החופשה המיוחדת ומשתמשת בכלי זה כ"תמריץ". התפיסה היא כי הענקת חופשה מקום שזו אינה מגיעה פוגעת במשטר ובמשמעת ומכאן שיש להתנות אותה בתיפקוד חיובי של האסיר בין כתלי בית הסוהר (ראה רע"ב 2091/18 פלוני נ' מ"י (מיום 27/03/18)).

במקרה דנן, התנהגותו של העותר שלילית. קיים חמ"ן המצביע על מסוכנות. גורמי הטיפול מתנגדים. מודיעין שב"ס ומשטרת ישראל מתנגדים גם כן. על רקע כל האמור ההחלטה הינה סבירה.

אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.